

Salla Voutilainen

Palkanlaskija

Palkanlaskija

Omistuskirjoitus

Tämä teos lähti liikkeelle puolivahingossa, mutta muuttui pian todelliseksi projektiksi. Olen todella iloinen näytettyäni itselleni, että minulla on pitkäjännitteisyyttä tehdä ensin käsikirjoitus ja siitä kirja.

Erityiskiitoksen haluan antaa rakkaalle avomiehelleni, joka kannusti ja mahdollisti pitkäaikaisen haaveeni toteutuksen.

Suuret Kiitokset myös erityisesti Pirrelle ja Mirkalle tuestanne ja rakantavasta kritiikistä.

Lisäksi haluan kiittää kaikkia projektista tietoisia olleita ystäviä, kavereita ja tuttavita, jotka olette kommentteillanne saaneet minut jatkaamaan loppuun saakka.

Salla Voutilainen

Palkanlaskija

© 2018 Voutilainen, Salla

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0547-6

Ensimmäinen luku

Tiistai 31.7.2018 klo 6.58

Nainen heräsi juuri ennen herätyskellon ulos päästämää vaativaa pärinää. Hyvin nukutun yön jälkeen herääminen oli vaivatonta. Nainen oli myös erittäin hyvässä fyysisessä kunnossa ja edellinen ilta olikin jälleen vierähtänyt hänelle erittäin rakkaan fitness harrastuksen parissa kuntosalilla.

Nainen oli aloittanut fitness kilpailuihin treenaamisen toisissaan muutamaa vuotta aiemmin ja pärjännytkin kotimaisissa kilpailuissa kohtalaisen hyvin. Niin hyvin kuin luomuvälinein lajin harrastaja saattoi.

Kunnianhimoinen nainen oli tietoinen mahdollisuuksistaan nousta jopa kansainvälisiin mittelöihin, mikäli rintavarustuksen kokoa ja muotoa hieman ehostettaisiin kirurgisin toimenpitein.

Naisen säästöpossuun olikin jo kertynyt sievoinen summa euroja uraa edistävien silikonisten rintojen hankintaan. Sen verran naisella oli kuitenkin itsekunnioitusta, ettei hän lähettä riskeraamaan ulkomuotonsa muokkaamista ulkomaisen ”halpamyynin” praktikan armoille, vaan operaation saisi suorittaa ainoastaan kotimainen asiaan vihkiytynyt huippukirurgi.

Nainen ei myöskään ollut vastaanottanut niin sanottujen lajikummien, tai ennemminkin sugar daddyjen avokätisiä tarjouksia rintavarustuksensa parantelun maksamisesta. Kuten mikään muukaan tässä maailmassa ei ollut ilmaista, ei

myöskään tällainen hyvä tahdon ele olisi sellainen ollut. Jotenkin tällainen sijoitus olisi tullut hyvitettäväksi. Todennäköisesti hyvinkin kyseenalaisessa muodossa, esimerkiksi seuraneitona toimiminen sijoittajan tuttaville järjestettävissä pirskeissä tai laivaseminaareissa.

Nainen nousi ripeästi sängystä ja siirtyi kaksionsa keittiöön valmistamaan itselleen maukkaan fitness harrastajalle sopivan, terveellisen Yrttismoothien. Yrttitee sai korvata aamukahvin.

Teeveden kiehuessa, nainen kävi pikaisesti suihkussa ja pukeutui. Hän kävi noutamassa eteisestä päivän sanomalehden ja siirtyi keittiönpöydän ääreen lukemaan päivän polttavia uutisia, nauttien samalla valmistamastaan herkullisesta aamupalasta, ennen kuin aloittaisi päivän etätyöt.

Etätyömahdollisuus oli aivan loistava etuus, jonka työnantaja oli monen vuoden taistelun jälkeen suostunut myöntämään. Työskentely kotoa käsin mahdollisti päivän vapaa-ajan pidentymisen reippaalla tunnilla, kun ei tarvinnut lähteä aamuruuhkassa poukkuroimaan Palokasta monen kilometrin matkaa toimistolle. Naisen työpaikka sijaitsi Jyväskylässä, Tourulan kaupungin osassa. Rakennus oli vanha kivääritehdas, jonka tiloja oli muokattu saneerausten avulla uusiokäyttöön.

Toki työmatkan olisi voinut hyvin laskea yhdeksi trennikerraksi, sillä naisen ainoa kulkuneuvo oli yhdeksänkymmentäluvulta peräisin oleva punainen, käyräsarvinen fillari.

Työnantajan järjestämät sosiaaliset tilat eivät myöskään oikein kannustaneet tällaiseen hyötyliikuntaan, sillä toimistolta löytyi ainoastaan yksi koppi, jonka ainoana varusteenaan oli jo parhaat päivänsä nähnyt käsisuihku. Suihkusta sai ulos vain jääkylmää vettä. Niukin naukin suihkuksi kutsuttavalla virtauksella. Asiaa oli protestoitu työmatkaansa pyörällä tai jalan kulkevien toimesta useaan otteeseen, mutta työnantaja vetosi kiinteistön vanhuuteen ja huoltoyhtiön nihkeyteen tehdä korjaavia toimenpiteitä. Tosiasiassa kyse oli vain firman hieman heikohkosta taloudellisesta tilanteesta. Palkat tulivat kuitenkin

ajallaan, joten työntekijät eivät olleet nousseet suurille barrikaadeille asian eteenpäin saattamiseksi.

Nainen oli juuri lopettelemassa aamurutiiniksi muodostunutta smoothie hetkeään, kun ovikello soi. Nainen yllättyi ja mietti mielessään, kuka mahtoi tähän aikaan ovella kolkutella? Kaikki naisen ystävät ja tuttavat kyllä tiesivät hänen olevan kiinni työelämässä, eikä häntä kannattaisi klo 8-16 välillä taivoitella. Nainen mietti sekunnin ajan jättävänsä vastaamatta ovikellon vaativaan sointiin. Uteliaisuus sai kuitenkin yliotteen ja nainen huomasikin pian olevansa ovella tarkistamassa tulijan henkilöllisyyttä ja asian sisältöä.

Oven takana seisojaksi seisoikin tuttu henkilö. Nainen kutsui hänet sisään ja kysyi kohteliaasti, ottaisiko vieras kupilisen yrttiteetä? Vieras kieltäytyi tarjouksesta ja kertoi vain poikenneensa pikaisesti kysymään, olisiko hänen mitenkään mahdollista käyttää naisen suihkua? Vieraan oman taloyhtiön veden tulo oli nimittäin katkaistu tilapäisesti, jonkun osakkaan teettämän remontin vuoksi, eikä vieras kehtaisi näyttää neenäänsä työpaikallaan ilman raikastavaa suihkussa käyntiä.

Nainen kertoi vieraalleen olleensa juuri itse aikeissa aloittaa etätyöpäiväänsä. Mikäli se ei vierasta häittäisi, voisi tämä hyvinkin käyttää naisen suihkua aamutoimiinsa. Vierasta ei naisen suunnitelmat haitanneet, vaikkei nainen ehtisikään häntä enemmälti viihdyttämään. Vieras kiitteli tuhannesti naisen vieraanvaraisuudesta ja kertoi jotenkin korvaavansa aiheuttamansa vaivannäön myöhemmin.

Nainen kehotti vierastaan käymään kaikessa rauhassa aamutoimillaan ja muutenkin olemaan kuin kotonaan ja lisäsi vielä perään tarpeelliset ohjeet, mistä vieras löytäisi pyyhkeen ja tarvittavat kosmetiikkatuotteet. Vieras siirtyi kylpyhuoneeseen ohjeiden saattelemana ja nainen suuntasi olohuoneen nurkkaan sijoitettun työpöytänsä ääreen.

Naisen mieleen hiipi pieni, heikko, alitajuinen ihmetys, miksi vieraalla oli kesähelteellä ollut kädessään hansikkaat? Suomenmaan ylle oli langennut jo usean viikon kestänyt

helleaalto, jonka loppumisesta eivät edes meteorologit olleet osanneet antaa pienintäkään ennustetta. Ajatus katosi hänen mielestä kuitenkin yhtä pian kuin oli ilmaantunutkin.

Nainen kohautti olkapäitään ja syventyi täysin päivän työtehtäviinsä. Päivän aikana olisi vielä saatava useampikin homma hoidetuksi. Hän avasi kannettavan tietokoneensa ja kirjautui VPN yhteyttä käyttäen työantajansa verkkoon, josta pääsi vaivatta omalle henkilökohtaiselle virtuaaliselle työpöydälleen.

Ensimmäisenä nainen kirjoitti viestin esimiehelleen tai paremminkin esinaiselleen. Hän ilmoitti työskentelevänsä vielä tämän päivän etänä ja saapuvansa toimistolle vasta seuraavana päivänä.

Saatuaan viestin kirjoitettua, hän tarkisti sähköisestä kalenteristaan päiväksi itselleen määrittelemänsä työtehtävät ja ryhtyi työskentelemään.

Nainen oli syventynyt asiakkaalta saapuneen viestinlukemiseen niin keskittyneesti, ettei hän reagoinut suuremmin siihen, että taustalla ollut suihkun kohina oli vaiennut, kylpyhuoneen ovi avautunut ja heti perään sulkeutunut. Eikä myöskään siihen, että vieras oli hiipinyt aivan ääneti hänen taakseen käymättä lainkaan suihkussa.

Nainen tunsu pienen kirpaisevan pistoksen niskassaan. Aivan hiusrajan tuntumassa.

Samassa hetkessä alkoi kaikki sumentua hänen ympärillään. Sydän alkoi takoa itseään ulos rinnasta. Alle puolessa minuutissa naisen koko keho rentoutui ja hän lyyhistyi elon liekin hiljalleen hiipussa tietokoneensa näppäimistön päälle. Nainen oli kuollut.

Toinen luku

Tiistai 31.7.2018 klo 8.15

Vaalea, kauniiksikin tituleerattu, 42-vuotias Kati Koivisto nousi ulos valkoisesta Toyota Auriksestaan Kivääritehtaankadun parkkipaikalla.

Päivä oli aurinkoisen helteinen ja lämpömittari näytti jo lähemmäs + 24 astetta, vaikka päivä oli vasta aluillaan. Koko kesän, aina toukokuusta alkaen, oli ollut lämmintä ja lämpömittarin elohopea oli lähes poikkeuksetta kiivennyt yli hellerrajan. Ainoastaan juhannuksen tietämillä oli ollut hieman viileämpi yksittäinen viikko. Sen jälkeen kylmyys ja sateet olivat kuitenkin jälleen kaikonneet lämmön tieltä. Sadetta ei juuriakaan ollut näkynyt. Vaikka pieniä sadekuuroja olisi paikoittain tullutkin, oli maaperä niin kuivaa, että metsäpalojen vaara oli todellinen.

Kati otti tietokonelaukkunsa ja suuntasi entisen kivääritehdasrakennuksen vieressä sijaitsevan pienen aukion poikki kohti toimistoa. Hänen työpaikkansa oli muuttanut Tourulaan, Kivääritehtaankadulle, kymmenisen kuukautta aikaisemmin, kun punatiiliseen, vanhaan tehdashalliin oli valmistunut peruskorjattuja uusiokäyttöön tarkoitettuja toimistotiloja. Samassa rakennuksessa toimi myös pintaliitopaikkakin tunnettu kuntoilukeskus, jossa paikallisten suuruuksien lisäksi, myös osa Katin työkavereista kävi treenaamassa säännöllisesti.

Hän itse, ei ainakaan toistaiseksi, ollut saanut

kuntosalikärpäsen puremaa ja viihtyikin mielummin vapaa-ajallaan avomiehensä Markuksen seurassa. Arkisten askareiden lisäksi he kuntoilivat mielellään lähinnä kävellen tai pyöräillen Jyvässeudun kauniita, järvisoittoisia maisemia ihaillen.

Kati oli herännyt herätyskellon digitaaliseen piipitykseen ja valmistautunut töihin lähtemiseen aivan, kuten kaikkina muinakin tuiki tavallisina arkiamuina. Vielä kotona kaikki oli-kin sujunut hienosti. Siitä eteenpäin ei voinut sanoa aivan samaa.

Päivän ensimmäinen, sekä toivottavasti myös viimeinen, vastoinkäyminen tapahtuikin jo ennen toimiston parkkipaikalle saapumista.

Ajaessaan kotoaan Tiituspojasta toimiston suuntaan ja päästyään aina Seppälän kaupunginosaan, hän oli hoksannut unohtaneensa kannettavan työtietokoneensa kotiin eteisen senkin päälle. Työtehtävät edellyttivät väkisinkin tietokoneen käyttöä, eikä hän mitenkään voinut edes ajatella olevansa kokonaista työpäivää ilman konettaan.

Eihän siinä ollut auttanut muu, kuin kääntyä takaisin elintärkeää työvälinettä hakemaan. Turha viivytyks silti kismittänyt, mutta eihän omasta tyhmydestään voinut muita syytellä.

Kati oli työskennellyt Katah Oy:n palvelupäällikkönä kymmenisen vuotta. Katah Oy oli tilitoimisto, jossa palveltiin asiakkaita kaikilla taloushallinnon osa-alueille. Tarjoamaan kuului perinteisesti palkanlaskenta, matka- ja kuluhallinto, osto- ja myyntireskontrat, maksuliikenne, perintä ja kirjanpito.

Yritys oli viimeisten vuosien aikana panostanut vahvasti myös automaatioteknologiaan ja tuotetarjoamaan kuuluikin nykyisin merkittävänä lisänä asiakkaille myytävä robotiikka.

Kaiken kaikkiaan yritys työllisti Suomessa noin 60 henkilöä ja iältään yritys olisivat saavuttanut jo täysi-ikäisyyden merkkipaalun, mikäli paria vuotta aiemmin tehtyä firman omistajapohjan muutosta ei laskettaisi toimintavuosia lyhentämään.

Alun perin yrityksen oli perustanut taloustieteidenmaisteri Kim Kallio, joka oli kasvattanut yrityksen muutaman hengen tilitoimistosta yli sadan hengen talouspalvelukeskukseksi. Pari vuotta sitten Kim Kallio oli kuitenkin halunnut keskittyä muihin lukuisiin bisneksiinsä ja ottanut Katah Oy:n riveihin mukaan kaksi uutta rahoittajaa, joiden aiempi kokemus oli syntynyt lähinnä musiikin alalta. Firman toimitusjohtajan pestin Kim jätti vaimolleen Pia Käki-Kalliolle ja siirtyi itse toimimaan hallituksen puheenjohtajana.

Rahoittajien mukaan ottaminen ja sen mukanaan tuomat hyödyt, olivat ensi alkuun vaikuttaneet erittäin lupaavilta. Katah Oy oli vihdoinkin saanut keskittyä täysin omaan osaamisalueeseensa, kun uusilla pääomasijoittajilla oli valuuttaa, millä asioita laitettiin tapahtumaan.

Puolen vuoden kuluttua rahoittajat olivat kuitenkin alkaneet vaatia sijoitukselleen merkittävää tuottoa, eikä massiiviset yhteistoimintaneuvottelut ollut tullut kenellekään kovin suurena yllätyksenä. Tuolloin koko Katah Oy:n organisaatiota oli möyhennetty ja YT-neuvottelujen seurauksena noin 30 taloushallinnon asiantuntijalle oli näytetty ulko-ovea tuotannollisin ja taloudellisin perustein.

Kati oli nähnyt uransa aikana useita muutoksia. Hän oli tottunut niin muutosvastarintaan kuin onnistuneisiin toimintamallien muutoksiin. Tuolloinen organisaation muutos oli epäonnistunut täysin. Vastuut olivat vielä parin vuoden jälkeenkin täysin sekaisin, eikä yrityksen henkilöstö oikein tiennyt mikä tehtävä tai asia kuului kenenkin vastuulle.

Myöskään yrityksen hallituksella ei ollut ymmärrystä, mitä yksittäiset taloushallinnon osastot tekivät ja varsinkin hallituksen rahoittajajäsenet saattoivat vaatia muuttamaan suuriakin kokonaisuuksia noudattamaan joitakin tiettyjä linjauksia, täysin ajattelemattomuuttaan. Valitettavasti linjaukset olivat peräisin musiikkialan toimintamalleista, eivätkä oikein istuneet tilitoimiston toimintaympäristöön sellaisinaan.

Toki Katah Oy:n hallitus oli pyytänyt työntekijöiltään

useaan otteeseen ehdotuksia ja kommentteja siitä, miten asioita saataisiin toimivammiksi. Valitettavasti kyselyt olivat yleensä jääneet vain muodollisuuksiksi, eikä vastauksia todellisuudessa kuunneltu lainkaan.

Hallitus yritti kuitenkin parhaansa ja henkilökunnalle painotettiin toistuvasti, miten Katah Oy halusi nousta työhyvinvoinnissa huipputyönantajaksi, jonka palveluksessa kaikilla olisi hyvä olla ja työskennellä. Tahtotila olikin hieno. Saada kaikki toimimaan ja muodostua tulevaisuudessa kansainvälisen Great Place To Work -työtyytyväisyyskyselyn TOP 5 tason työnantajaksi.

Tähän oli kuitenkin matkaa vielä valovuosia. Asioista ei osattu tehdä selkeitä suunnitelmia, eikä hyvälläkään tarkoituksella aloitettuja toimenpiteitä saatu koskaan vietyä maaliin saakka.

Sekasorron aiheuttama tyytymättömyys näkyikin suoraan henkilöstön työhyvinvointipalautekyselyiden lopputuloksissa. Työyhteisössä olikin yleisesti tiedossa, että moni työntekijöistä etsikin jatkuvasti uutta, parempaa työpaikkaa itselleen.

Periaatteessa Kati rakasti työtään, muttei kuitenkaan ollut täysin tyytyväinen työnsä sisältöön. Hänen vastuulleen kuului palkanlaskentayksikön esimiestyöt, sekä muutamien nimettyjen suuremman kokoluokan asiakasyritysten palvelupäällikön tehtävät. Hän vastasi siitä, että Katah Oy:n työntekijät noudattivat asiakkaan kanssa solmittuja sopimuksia viimeistä piirtoaan myöden ja ryhtyi tarvittaessa uusiin sopimusneuvotteluihin yhteistyössä asiakkaidensa kanssa, mikäli prosesseissa tapahtui merkittäviä muutoksia.

Suurin yksittäinen ponnistus olikin ollut edellisenä keväänä, kun GDPR laki oli astunut voimaan siirtymäkauden jälkeen 25.5.2018. Tällöin kaikkien asiakkaiden kanssa oli neuvoteltu täysin uudet liitteet jo olemassa oleviin sopimuksiin.

Katia harmitti melkoisesti, ettei hänen toimenkuvansa kuitenkaan ollut täysin aukoton. Vastuuta tehtävään kuului runsaasti, mutta minkään valtakunnan päätösvaltaa hänelle ei

ollut myönnetty. Kaikki vähänkin kustannuksiin liittyvät asiat tuli poikkeuksesta kierrättää toimitusjohtajan kautta.

Toimitusjohtajalla piti olla kaikki valtuudet päättää yrityksen asioista, mutta todellisuudessa rahoittajat vaativat saada päättää asioita itse. Tietenkin oman tahtonsa mukaan. Pahimassa tapauksessa pienikin päätös juuttui kankeaan ja byrokraattiseen käsittelyyn, sillä oikean hyväksynnän asioille antoi, tai oli kokonaan antamatta, vasta Katah Oy:n hallitus, joka koontui aivan liian harvoin.

Katin työmotivaatio ei siis ollut aivan priimaluokkaa. Tunnollisena ihmisenä hän kuitenkin teki aina parhaansa. Hän suoritti tehtäväksi annetut vastuualueensa täydellisyyttä tavoitellen, niin hyvin kuin osasi. Hänelle satelikin toistuvasti kiitosta hyvin hoidetusta työstä, mitä hän itse tosin hieman kummastelikin. Mihinkä hän olisikaan kyennyt, mikäli motivaatiot olisivat olleet kohdillaan, vastuut selvinä ja työstä saanut muutakin innostavaa sisältöä elämäänsä, kuin pelkän rahallisen korvauksen? Edes kerran kuussa tilille siirtyvä kohtalaisen kivän suuruinen palkkasummakaan ei riittänyt tuomaan takaisin kadonnutta työntöä.

Jokainen arkiamu hän kuitenkin saapui töihin ja vieläpä suhteellisen iloisin mielin, eikä tämäkään aamu tehnyt siihen poikkeusta.

Kati avasi ulko-oven avaimellaan ja astui sisään toimiston aulaan. Aulassa työskentelevä toimistoassistentti tervehti häntä iloisesti ja toivotti huomenien lisäksi mukavaa työpäivää. Kati vastasi tervehdykseen vähintäänkin yhtä iloisesti ja jatkoi matkaansa kohden omaa työpistettään.

Toimiston tilat olivat periaatteessa yhdessä tasossa, mutta jakautui hieman sokkeloisesti useampaan leveähköön käytävään, joiden varsille oli rakennettu työpisteitä. Pisteiden väliin oli sijoiteltu rulokaappeja, jotka erottivat jokaiselle oman, nimetyn paikan. Joku oli joskus leikkisästi puhunutkin työpistekarsinoista. Ilmaisuihin oli herättänyt kanssa ihmisissä pientä hilpeyttä, saaden aikaan kuorolaulun tunnetusta Porsaita äidin

oomme kaikki -laulusta, hieman muunnelluin sanoin.

Toimiston keskelle oli eristetty tauko-, saniteetti- ja toimistotarviketilat. Toimistoon oli lisäksi rakennettu muutama yksittäinen huone neuvottelutiloiksi, sekä muutama yhteishuone kirjanpitäjille ja esimiehille. Omat työhuoneet oli ainoastaan toimitusjohtajalla sekä tuotanto- ja henkilöstöpäälliköllä.

Toimiston huonekorkeus mahdollisti sen, että muutamia huoneita löytyi myös toimiston toisesta kerroksesta. Niihin päästäkseen oli noustava parin kymmenen portaan verran ylöspäin.

Katin työpiste löytyi toisessa kerroksessa sijaitsevasta huoneesta, jonka hän jakoi yhdessä kahden kollegansa kanssa. Huone oli vielä tyhjillään, eikä se sinänsä Katia ihmetyttänyt. Toinen kollegoista oli juuri jäänyt varmasti ansaitulle kesälomalleen ja toinen työskenteli suurimmaksi osaksi etänä.

Katah Oy:n työntekijät pystyivät itse soveltamaan työssäolon sykliään annettujen määräysten puitteissa. Tämän mahdollisti yrityksessä käytössä oleva liukuvatyöaika. Työaika oli toimistotyöntekijöille tuttu 7 h 36 min per päivä. Kiinteästi siitä velvoitettiin olemaan toimistolla kello 9 – 15 välisenä aikana. Toiset saattoivatkin tulla jo seitsemäksi, jolloin pääsivät lähtemään kotiin noin kolmen maissa. Toiset taas olivat päätyneet yhdeksästä viiteen rytmiin. Valtaosa, kuten myös Kati, pyrkivät noudattamaan kahdeksasta neljään rytmiä.

Etätyön tekeminenkin oli myös mahdollista. Etätyösopimukset olikin allekirjoitettu kaikkien halukkaiden kanssa edellisenä talvena. Esimiesasemassa olevat henkilöt työskentelivät kuitenkin mielellään toimistolla, sillä alaisten kanssa toimiminen oli huomattavasti mukavampaa yleensä kasvotusten kuin chatin tai online palaverien muodossa.

Kati asetti mukanaan tuomat tavaransa paikoilleen ja avasi telakkaan kiinnittämänsä tietokoneen. Hän selasi pikaisesti sähköpostiviestit, joista ei löytynyt mitään maata mullistavaa.

Palkanlaskija Henna Oittila oli lähestynyt esinaistaan viestillä, jossa hän kertoi olevansa vielä tämän päivän etänä ja saapuvansa vasta huomenissa toimistolle.

– Ehkäpä Hennan kohdalla on juuri parempi näin, tehköön vain mahdollisimman paljon etätöitä, Katin hymähti hieman ilkeästi.

Hän tajusi ajatuksen olleen erittäin sopimaton ja ruoski siitä itseään välittömästi.

Ajatus oli kuitenkin perusteltu. Hennalla oli pahana tapana keskittyä omaan tekemiseensä parhaiten puhumalla ääneen tai lauleskelemalla itsekseen. Ei siinä sinänsä mitään pahaa ollut, mutta toisten keskittymistä tämä alati äänessä oleva työkaveri hieman häiritsi. Avokonttorissa tuli ottaa muutkin huomioon, eikä ihan miten tahansa sopinut käyttäytyä.

Joitakin valituksia Hennan jatkuvasta äänessä olostä oli työyhteisöstä tullutkin. Varsinkin muutama herkempi työntekijä oli ainaisesta höpötyksestä ärsyyntynyt pahemminkin ja vaatinut Hennan päästä vadille.

Kati vilkaisi kelloaan. Viisarit näyttivät yhdeksää.
– Tauon paikka. Eiköhän alaisetkin jo ole taukoilemassa, hän ajatteli ääneen.

Palkanlaskentatiimin enemmistöllä oli tapana käydä yhdessä aamukahvilla noin yhdeksän pintaan. Koko tiimi oli harvoin paikalla, johtuen erilaisista työrytmeistä. Tosin, ei kahvtilaan kaikki 18 henkilöä kerralla olisi kunnolla mahtunutkaan.

Kati saapui taukotilaan ja otti keittimestä kahvia itselleen ja huomasi pannun pohjalle jäävän enää vain pienen tilkan pirstystyneestä. Hän lorautti mukiinsa jääkaapista ottamaansa maitoa hieman, jäähdyttääkseen polttavan, mustan nesteen sopivampaan lämpötilaan ja asetti sitten mukin pöydälle odottamaan.

Hän latsasi kahvinkeitTIMEN vedellä ja kahvinporoilla, painaen keittimen päälle virtanapista. Kirjoittamaton sääntö kehotti viimeisen kupillisen ottaja laittamaan aina uuden pannulisen valmistumaan seuraaville kahvittelijoille.

Saatuaan keittimen pulputtamaan iloisesti, hän siirtyi muiden kahvittelijoiden joukkoon pitkän pöydän päähän. Päätapaikan valinta ei tosiaankaan liittynyt hänen esimiesasemaansa mitenkään, vaan paikka otettiin käyttöön silloin, kun kaikki muut paikat pöydän ympärillä olivat jo varattuja.

Puheensorina taukosi hetkeksi, kun seuraava aamukahville saapuja istahti pöytään ja huomenet toivotettiin puolin ja toisin. Sen jälkeen jutut jatkuivat saman tien siitä, mihin olivat jääneet.

Erityisesti palkanlaskentatiimissä vallitsi mielettömän hyvä yhteishenki, eikä esimiehiäkään karsastettu. Mukaan kahvitteluhetkeen otettiin kaikki asemastaan tai tiimistä riippumatta.

Tämän aamuksena puheen ylläpitäjänä toimi palkanlaskentatiimin ilopillerinä tunnettu Tiina Huttunen. Tiinan kauniita kasvoja korostivat vaaleat, puolipitkät hiukset. Tiina oli ruumiinrakenteeltaan keskimittainen ja normaalipainoinen. Tiina asusteli rivitalossa Keski-Palokassa perheineen, johon kuului Tiinan lisäksi aviomies Heikki, ekaluokkalainen tyttö Iida ja neljättä vuottaan peruskoulua käyvä poika Aleks.

Tiina loi poikkeuksetta ympärilleen positiivista energiaa. Niin ikävää asiaa ei ollutkaan, josta Tiina ei olisi saanut sarkasmin ja itseironian varjolla käännettyä jotain humoristista esiin, mille koko kahvilla istuva kööri nauraa hekotti vielä monesti kahvitaun päätyttyäkin.

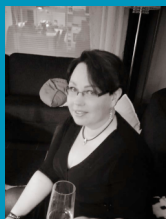
Usein Tiinan juttujen keskeisimpinä hahmoina toimi joko hän itse tai sitten Tiinan aviomies Heikki. Joskus yhdessä mietittiinkin, kuinka Heikin korvat jälleen punottaisivat, kun hänestä oli jälleen keskusteltu selän takana vaimonsa työpaikalla.

– Ette usko, mitä rakkaalle miehelleni illalla tapahtui. Tiina aloitti hymyssä suin. – Olimme auttamassa siskoani muutossa. Me oltiin just viemässä viimeisiä kamoja sisään ja auttamaan tavaroiden purkamisessa, kun Heikki huomasi unohtaneensa puhelimensa autoon ja lähti hakemaan sitä. Me muut mentiin

Jyväskyläläisessä tilitoimistossa työskentelevä palkanlaskija murhataan. Murha on lavastettu erittäin taitavasti itsemurhaksi, jonka seurauksena poliisit eivät ala tutkimaan tapausta.

Sattumusten ja haudan takaisen viestin esiin tullessa, palvelupäällikkö Kati Koivisto huomaa pian epäilevänsä itsemurhan olevan jotain muuta kuin itsemurha ja ajautuu keskelle tihenevän rikoksen selvittelyä.

Dekkari on ajankohtainen kuvaus automaatioteknologiaan siirtyvästä taloushallinnosta ja siihen sisältyvästä vaarasta robotiikan hyödyntämisestä rikolliseen toimintaan.

Olen reilu nelikymppinen taloushallinnon ammattilainen. Olen aina harrastanut terapiakirjoittamista pöytälaatikkoon.

Tämän teos lähti liikkeelle kahvipöytä-keskustelusta ja eteni talven ja kevään aikana työnohessa, loppusilaus kesän aikana.

Leipätyönä jatkanen taloushallinnon parissa, mutta jos harrasteena jatkoa syntyy, niin ei sekään ole pois suljettu vaihtoehto.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi